

เครื่องมือวิจัย

ชื่อตัวแปรตาม (ไทย/อังกฤษ)

ประสิทธิผลรูปแบบการพัฒนาการอ่านการเขียนภาษาไทยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. นิยามมโนทัศน์หรือนิยายปฏิบัติการ

1.1 นิยามมโนทัศน์

ซีนิส (Ziniz, 1975 : 575) กล่าวว่า การอ่านคือการเก็บรวบรวมความคิดจากสิ่งพิมพ์

เกรย์ (Gray, 1984 : 10-11) กล่าวว่า การอ่านคือ การเข้าใจของผู้เขียนและสิ่งพิมพ์นั้นๆ จับแนวคิดจากกลุ่มคำและความหมายต่างๆ จากกลุ่มคำนั้น และย้ำว่าการอ่านคือประสบการณ์ของผู้อ่านที่ช่วยทำให้เกิดทักษะและจัดได้ว่าการอ่านเป็นกระบวนการ 4 ระดับ คือ ขั้นที่ 1 การรับรู้ ขั้นที่ 2 ความเข้าใจความคิดรวบยอด ขั้นที่ 3 การตัดสินใจ การคิดหาเหตุผล ขั้นที่ 4 การนำความคิดใหม่ที่ได้รับมาผสมเข้ากับความรู้ที่มีอยู่

วรรณิ โสมประยูร (2537 : 11) ให้ความหมายว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์ โดยการแปลออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิด และความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน และผู้อ่านสามารถนำเอาความหมายนั้นๆ ไปใช้ประโยชน์ได้

สมิธ (Smith, 1963 : 40) จัดระดับความเข้าใจในการอ่านเป็น 3 ระดับ ได้แก่

- 1) ระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร (Literal Comprehension) เป็นระดับความเข้าใจพื้นฐาน คือ การที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนเขียนไว้โดยตรง เป็นการแปลตามตัวอักษรที่ปรากฏ
- 2) ระดับความเข้าใจขั้นตีความ (Interpretation) เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายของ ข้อความที่อ่านได้ลึกซึ้งกว่าระดับแรก เพราะผู้อ่านต้องตีความหมายที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจน แต่เป็นความหมายแฝงอยู่ในเนื้อความ
- 3) ระดับความเข้าใจขั้นวิจารณ์ญาณ (Critical Reading) เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านสามารถใช้ความคิดเพื่อวิเคราะห์ ตัดสิน และประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้

เบอร์มิสเตอร์ (Burmester, 1974 : 147-148) แบ่งความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 7 ระดับ คือ 1) ระดับความจำ 2) ระดับการแปลความหมาย 3) ระดับการตีความ 4) ระดับการประยุกต์ใช้ 5) ระดับการวิเคราะห์ 6) ระดับการสังเคราะห์ 7) ระดับการประเมินผล

วิตโดสัน (H.G. Widdowson, 1987 : 33-34) ให้ความหมายว่า การเขียนคือกิจกรรมการสื่อสารชนิดหนึ่ง การสื่อสารนี้หมายถึงการถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปสู่อีกบุคคลหนึ่ง โดยการใชภาษาเป็นเครื่องมือ

1,2 นิยามปฏิบัติการ

รูปแบบการพัฒนาการอ่านการเขียนภาษาไทย หมายถึง วิธีการ ขั้นตอน เทคนิคกระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่สามารถพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ ความสามารถในการอ่านการเขียนภาษาไทยสูงขึ้น

2. โครงสร้างในการวัดตัวแปร ชุดเครื่องมือ และแผนในการจัดเก็บข้อมูล

1. แบบสอบถาม และแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านการเขียนภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2. แบบประเมินความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการใช้รูปแบบการพัฒนาการอ่านการเขียนภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3. ประเภทและลักษณะของเครื่องมือและข้อคำถาม

1) แบบทดสอบภาคปฏิบัติการอ่าน (ความสามารถในการอ่านออกเสียง) ลักษณะของแบบทดสอบจะเป็นแบบวัดการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว รายละเอียดดังนี้

1.1) กำหนดให้นักเรียนอ่านบทความที่มีความยาว 8 บรรทัด ตัวหนังสือขนาด 28 พอยต์

1.2) บทความที่นำมาใช้มีลักษณะเนื้อหาที่อยู่ในระดับการศึกษาชั้นประถม ศึกษาปีที่ 3

1.3) ลักษณะของประโยคเป็นประโยคที่มีคำเชื่อมและคำพื้นฐานตามหลักสูตรของชั้น

1.4) กำหนดให้อ่านเป็นรายบุคคลภายในเวลา 5 นาที คะแนนเต็ม 30 คะแนน

2) แบบทดสอบภาคปฏิบัติการเขียน (ความสามารถในการเขียน) ลักษณะของแบบทดสอบเป็นการวัดความสามารถในการเขียนเรื่องราวแสดงความคิด ความรู้สึก ความต้องการ และจินตนาการ จากภาพที่กำหนดให้ รายละเอียดดังนี้

2.1) ให้นักเรียนเขียนเรื่องจากภาพที่กำหนดให้มีใจความสำคัญหรือรายละเอียด และตั้งชื่อเรื่องให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง

2.2) เรื่องที่เขียนกำหนดให้มีความยาว 8 บรรทัด

2.3) กำหนดเวลาให้เขียน 20 นาที คะแนนเต็ม 30 คะแนน

4. คุณภาพของเครื่องมือ

1. วิเคราะห์แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่าน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของผู้ตรวจให้คะแนน 2 คน โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson) ผลปรากฏว่าค่าความเชื่อมั่นของผู้ตรวจให้คะแนนคนที่ 1 และคนที่ 2 มีค่า 0.912 แสดงว่าแบบทดสอบมีความเป็นปรนัยของเกณฑ์การให้คะแนน

2. วิเคราะห์แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของผู้ตรวจให้คะแนน 2 คน โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson) ผลปรากฏว่าค่าความเชื่อมั่นของผู้ตรวจให้คะแนนคนที่ 1 และคนที่ 2 มีค่า 0.926 แสดงว่าแบบทดสอบมีความเป็นปรนัยของเกณฑ์การให้คะแนน

5. วิธีการใช้เครื่องมือ

ใช้ทดลองก่อนและหลังการทดลอง

6. เกณฑ์ในการแปลผลข้อมูล

--